

Likvidationsøjemed driver en Virksomhed i længere Tid end et Aar — hvad der jo meget let kan tænkes ved større Likvidationer —, skal indberette dette til Bankinspektøren, da det vist er naturligt, at Bankinspektørens Opmærksomhed bliver henledet paa særlig langvarige Likvidationer.

Yderligere vil jeg henlede Opmærksomheden paa de i §§ 4 og 5 foreslaaede Ændringer om Nødvendigheden af Samtykke til Oprettelse af Filialer udenfor en Banks naturlige Opland og om Vedtægternes Prøvelse, Bestemmelser, der tilsigter at indføre nogle af de Fordele, som knytter sig til et Koncessionssystem, saaledes som det f. Eks kendes i Sverige og er foreslaaet i Norge, uden at man dog indfører selve Systemet og den Ufrihed, der efter mit Skøn knytter sig til det. Jeg er klar over, at man maaske kan sige, at det havde været mere konsekvent enten at tage hele Systemet eller helt at lade det ligge, men jeg tror, at den her foreslaaede Middelvej vil vise sig at være mest praktisk. Dersom Banklovforslaget gennemføres, vil dette vel nok for de fleste Banker medføre, at de maa foretage nogle faa Ændringer i deres Vedtægter. I og for sig vilde det naturligvis have været at foretrække, om Bankerne havde kunnet slippe for denne Ulejlighed, men jeg haaber, at Vedtægtsændringerne, der neppe behøver at være særlig omfattende, vil kunne foretages forholdsvis let paa den i Lovforslagets § 5 angivne Maade. Selve Stadfæstelsen af Vedtægtsændringerne vil fra Administrationens Side sikkert kunne ske hurtigt og uden at kræve noget større Arbejde, idet det jo maa erindres, at en gennemgribende Gennemgang af Vedtægterne allerede har fundet Sted ved disses Stadfæstelse i Henhold til Bankloven.

I § 6 er Kapitalforskrifterne strammet noget, idet jeg dog for ikke at vanskeliggøre Oprettelse af mindre Lokalbanker ikke har turdet foreslaa den hidtidige Minimumskapital, 200 000 Kr., forhøjet.

I § 7 er det understreget, at Garantiforpligtelser bør tages i Betragtning ved Beregningen af en Banks Forpligtelser, ligesom det er fundet forsigtigt at forebygge, at en Bank i for stort Omfang paatager sig Garantiforpligtelser. Det nugældende Krav om Opretholdelse af det rette Forhold mellem Kapital og Forpligtelser er ogsaa skærpet noget, bl. a. for at vanskeliggøre Omgaaelse af Bestemmelserne.

I § 9 har jeg ment at burde rejse Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af mere betryggende Regler om Bestyrelsesmedlemmers og Bankdirektørers Adgang til at optage Laan i

deres Bank, idet Erfaringerne fra de sidste Aar synes at vise, at saadanne Laan kan frembyde en ganske særlig Risiko. Med de Undtagelser, der er gjort fra Regelen om, at Bestyrelsesmedlemmers Engagementer skal forelægges Bestyrelsen til Efterretning, vil jeg i og for sig være tilbøjelig til at tro, at Bankerne ikke behøvede at nære saa stor Betænkelse ved disse Bestemmelser, som de gør, men jeg vil paa dette Punkt saavel som med Hensyn til andre Enkeltheder i Lovforslaget gerne erklære mig beredt til at forhandle om Tilvejebringelse af en anden ligesaa betryggende Ordning.

Ogsaa Bestemmelsen om, at Bankdirektører ikke maa oppebære Honorar som Bestyrelsesmedlemmer i andre Selskabers Bestyrelse, synes at vække Betænkelse hos Bankerne; men ogsaa dette forekommer mig at være et Forhold, hvor Erfaringerne maner til Forsigtighed. Det samme gælder Forslaget om, at Direktørerne ikke maa deltage i anden forretningsmæssig Virksomhed, f. Eks. Sagførervirksomhed o. i. Jeg vil ikke paa nogen Maade underkende den Indsats, der netop fra Sagføreres Side er gjort i Udviklingen af vore Banker, men den Risiko for Interessekonflikter, der kan være forbundet med Forening af Virksomhed som Sagfører eller lignende og som Bankdirektør, bør dog vist udelukke en Forening af disse Virksomheder.

Endvidere har jeg ment at burde foreslaa, at det forbydes Bankfunktionærer at spekulere. I betydeligt Omfang har Bankerne allerede selv indført denne Regel, men det vil dog formentlig være rigtigt — og i Virkeligheden i alle Parters Interesse —, at der nu gives Regelen Lovskraft.

Spørgsmaalet om Bankernes Likviditet, og hvilke Lovforskrifter man bør give herom, hører til de vigtigste og imellem Teoretikere og Praktikere mest omstridte Spørgsmaal indenfor Bankvidenskaben. Jeg har den Opfattelse, at det er af den største Betydning for de enkelte Banker saavel som for hele vor finansielle Udvikling, at Bankernes Likviditet nøje overvaages, og jeg har som et Skridt i denne Retning tænkt mig, at man kunde gaa til at kræve en bestemt — selv om kun lille — Kassebeholdning; ved Beregningen af denne skulde under visse Betingelser ikke alene Netto-Anfordringstilgodehavender hos Nationalbanken, men ogsaa saadanne Tilgodehavender hos andre Banker sidestilles med Kontantbeholdningen. Overfor de store Betænkigheder, man fra Bankkredse har næret ved et saadant Krav, har jeg imidlertid ikke turdet stille